

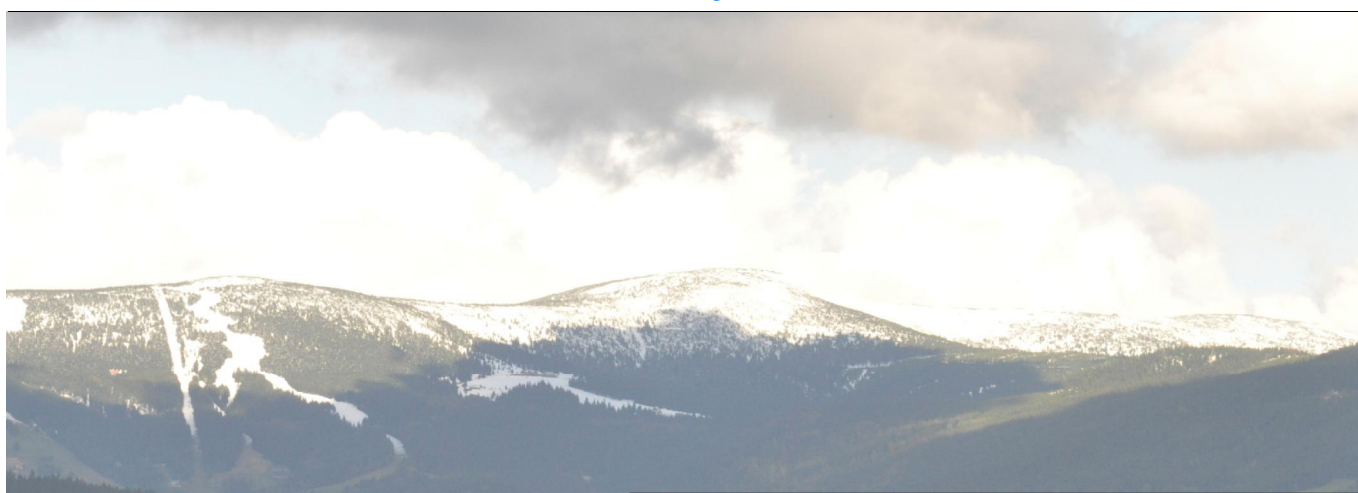
VĚTRNÍK

Ročník XLVII.

Sobota 8. října 2016

číslo 2.

Ledové vrcholky hor

Jestlipak jste se včera, když jste dorazili do Vysokého nad Jizerou, rozhlédli trochu po těch úžasných krkonošských panoramatech, jež se nabízí při pohledu od Krakonoše. Nebo jste hned zapadli do vyhráté budovy divadla?

Pokud jste se tedy nerozhlédli, ale spěchali jste si dát něco horkého, protože zima zalézala pod kabát i za nehty, tak vám nabízíme jeden pohled na zasněžené vrcholky hor. Ty věští to, že letos bude pravděpodobně nejlepší, když většinu přehlídkového času mimo hlediště stejně strávíte v divadle, a to konkrétně v místní hospůdce U Bruncvíka, neboť tam je útulné teplo, něco dobrého vám v kuchyňce nachystají na talíř i do hrnečku či sklínky, tak proč prchat do lůna přírody.

Ale pokud byste přece jen pojali chuť se od vlídného stolu vzdálit, abyste trochu protáhli dlouhým sezením zdřevěnělé údy, pak vám dáme tip: prohlédněte si výstavu věnovanou 230 letům lidového divadla ve Vysokém, která je instalovaná v podstatě v celé budově. A kvůli výstavě soubor pořídil také nové osvětlení, aby bylo na historické i novodobé fotografické a tiskové materiály dobře vidět. Výstavu jsem si celou prošla a skutečně nabízí mnohé zajímavosti, Ať už se týkají historických představení, česko-francoutzské spolupráce, nebo samotného Krakonošova divadelního podzimu. (jn)

Dnes		
kdy	co	kde
8:30	pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	klubovna
13:00	KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	hasičovna
13:30	loučení Dobřichovice	malý sál
14:30	vítání Němčice nad Hanou	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	předání klíče	před divadlem
15:00	vítání Němčice nad Hanou	před divadlem
16:00	Ani o den dýl!	velký sál
16:30		
17:00	Němčice nad Hanou	
19:30	Ani o den dýl!	velký sál
20:00		
20:30	Němčice nad Hanou	
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	U Medvěda

Recenze: Milan Schejbal

Patrick Haudecoeur, Danielle Navarro - Haudecoeur,
Mátový nebo citron
DDS Dobřichovice

Skupina herců, spíše podprůměrných než dobrých, zkouší divadelní frašku. Blíží se premiéra a skoro nic nefunguje. Režisérka je zoufalá, technika flegmatická a herci spíše řeší osobní vztahy, než aby se věnovali samotné hře, a vzrůstá mezi nimi napětí. To je výchozí situace komedie Mátový nebo citron, jejímiž autory jsou Patrik Haudecoeur a Danielle Navarro-Haudecoeur, se kterou obstaral úvod Krakonošova divadelního podzimu 2016 soubor Dobřichovická divadelní společnost, z. s., Dobřichovice – vysoký nováček. Komedie z divadelního prostředí jsou vždy lákavé a atraktivní, a to jak pro diváky, tak pro samotné aktéry. A nutno říci, že Dobřichovičtí se s touto výzvou vyrovnali v zásadě se ctí.

Základním smyslem jejich inscenace (i samotné hry) je pobavit diváka, a to se v podstatě podařilo. Režie (Petr Říha) posta-

vila svou koncepci především na hercích a jejich kreativitě, což se v několika případech ukázalo jako šťastná volba. Přehledně, jasně a artikulovaně se beze

zbytku prakticky všem (zejména Janu Seidelovi v dvojroli Honza – Henri a Hedvice Hájkové coby Heduš – Anna Agnes) podařilo hereckými výrazovými prostřed-

ky odlišit postavy frašky a postavy tzv. civilních herců. To považují za jeden z největších kladů inscenace. Myslím, že ještě zdárilejšímu vyznění by prospělo výraznější vyhrocení jednotlivých „hereckých typů“, např. Bořík, představující Ludvíka – Filipa, by mohl mít bohatší a razantnější škálu charakteristických znaků tzv. šmíráka, či Jiří – Viktor by mohl být traktován přesvědčivěji jako egocentrický začátečník, který si nevěří, a tudíž by mohlo být podtrženo jeho opilství při premiéře. Výrazná nadsázka, se kterou pak hraje homosexuálního asistenta režie Káju Karel Král, by pak nepůsobila tak místy až přehnaně.

Podstatným problémem dobřichovické inscenace je pak režijní pojetí (nikoliv herecký výkon, jak již bylo řečeno) postavy Honzy – Henriho. Není totiž v první části inscenace dostatečně akcentován důležitý fakt, že Honza stojí na jevišti poprvé, je synem producenta a hlavně je nešikovný. Ve druhé části totiž může být jeho postava vnímána jako oběť,

aby byl akcentován především fakt, že čas premiéry se neúprosne blíží a režisérka je zodpovědná za to, že proběhne, tudíž přes její postavu vnímáme, že se vše děje v jistém stresu. Toho jsme

především na hereckých výkonech, může mít kvalitativní výkvy a s tím musejí tvůrci počítat. Přesto si stojím za tím, že inscenace Mátový nebo citron je slibným začátkem letošního Krakonošova divadelního podzimu.

nikoliv jako důsledek jeho divadelní nešikovnosti (stupňující se krvavá zranění). Druhým takovýmto problémem, alespoň ve včerejším představení, je pojetí režisérky Aji (opět nemám na mysli herecké ztvárnění). U této postavy by měl, dle mého názoru, režisér dbát mimo jiné na to,

však svědky nebyli. Z tohoto důvodu se divadelní napětí především v první části inscenace po velmi slibném začátku vytrácelo a situace se stávaly stereotypními.

Myslím si, že takto koncipovaná inscenace, která je založena

KDP mladým

Včera jsme měli možnost shlédnout první divadelní představení Krakonošova divadelního podzimu 2016 Mátový nebo citron v podání Dobřichovické divadelní společnosti. Začátek nás upoutal, ale zápletka byla odhalena příliš brzy. Vtipy se opakovaly a staly se předvídatelnými. První polovina byla na nás až moc natahovaná a celé provedení bylo přehnané, nucené až karikaturní. V některých chvílích byl na scéně trochu chaos. Námět se nám však líbil a druhá polovina fungovala lépe, byla dynamičtější a zábavnější.

Půdička

Celé první jednání nám připadalo dlouhé. Režisér měl lépe provést typologii postav a vztahy mezi nimi. Nedokázali jsme přechít, o jaký typ souboru, který je prezentován na jevišti, se jedná. Ve druhé polovině dostalo představení spád. Hlavně proto, že opakující se prvky byly obměňovány a gradovány.

Nácvik téhle hry byl začarovaný, šest nás skončilo v nemocnici

Další osobou, které jsme položili několik zvědavých dotazů, byla zástupkyně divadelního souboru Na Štaci z Němčic nad Hanou. Záměrně říkám zástupkyně, nikoliv režisérka, neboť režisérem je prý celý soubor, ale tou zpovídanou je nápověda Miluše Poláčková.

Do Vysokého nad Jizerou jste postoupili z krajské přehlídky Hanácký divadelní máj v Němčicích. Takže i vy máte zkušenosti s pořádáním podobné akce jako je KDP.

A tak se nemohu nezeptat – děláte ji stejně jako Vysočtí? Staráte se o soubory, připravujete občerstvení?

Ano, na naši přehlídku jsem si vzala dovolenou, protože při práci by to bylo moc náročný. I u nás je přehlídka od soboty do soboty, ale my máme vlastně dvě přehlídky v jednom: dopoledne se hrají dětská představení s postupem na Popelku Rakovník, večer s postupem na Vysoký. Letos jsme měli 17 představení, z toho ve dvou dnech jsme museli hrát ještě tři odpolední, protože přišly přihlášky a chtěli jsme vyhovět všem. Ale to bylo nejvíc za všechny festivaly, které jsme pořádali. A tak vím, co je brzo ráno vstávat a pozdě v noci chodit domů. Spáváme někdy dvě nebo tři hodiny. Takže víme, o co jde.

Tou zkušeností je možná ovlivněný i váš vztah k vysoké přehlídce – nebo ne?

Ten můj je vřelý. Máme tu spoustu přátel, snažíme se jezdit každý rok. I když to máme daleko, tak alespoň těch pět lidí do auta naskáče a přijede. Potěšilo nás, že letos k nám do Němčic přijeli zástupci Vysokého. Celý náš soubor se sem rád vrací, prožíváme tu krásné chvíle. Přijeli jsme s velkou pokorou a úctou si sem zahrát po dlouhé době. Doufám, že bude zase zážitek postavit se na zdejší prkna a že pobavíme i zdejší diváky tak,

jak jsme pobavili ty naše na Moravě.

Říkáte po dlouhé době – jak byla dlouhá?

S inscenací se sem vracíme po devíti letech.

A jak je to s tou celosouborovou režii?

Všichni, kdo v tom kuse hraje, se na ní podílíme.

až do konce.

A co divákovi – také sedí?

Máme odehráno jedenáct repríz, ta vysoká je dvanáctá, za sebou máme tři přehlídky, z nichž jsme si vždy odnesli zlato - Hanácký divadelní máj v Němčicích nad Hanou, kde se nám podařilo vyhrát a dostali jsme nominaci do Vysokého. Pak jsme byli na festivalu v Napajedlích, kde jsme zaskočili jako náhradníci za nemocný soubor, a nakonec jsme se zúčastnili festivalu v Holešově. Tak snad sedí i divákům.

Jak dlouho vám trvá nastudovat hru?

K tomuto divadlu jsem se tak trochu přifařila, protože já jsem tam ta priznaná nápověda. To, že mi tam nechali trochu větší prostor, vyplynulo v průběhu zkoušek. Vlastně s inscenací začali v roce 2014 a premiéra byla v prosinci 2015. Ale zima 2014/2015 byla hrozná, protože ze souboru o 23 členech nás šest skončilo v nemocnici. Tak se to zkoušení velmi natahovalo. Obvykle začínáme v září po prázdninách, tak po Novém roce máme premiéru, abychom stihli naši přehlídku v květnu.

Co byste chtěla divákům vzkázat před vašim vysokým představením?

Jsme velice rádi, že jsme mohli do Vysokého přijet, a doufám, že potěšíme divadelní srdéčko

nejen pána hor Krakonoše, na kterého se těšíme, až si na nás udělá chvilku, ale i samozřejmě divadelní srdéčka všech, kdo tady jsou. Uděláme maximum pro to, aby se to představení povedlo. A závěrečný potlesk pro nás bude největší odměna.

(mk)

V minulosti jste do Vysokého vozili většinou velké hry, např. Perly panny Serafínky apod., tentokrát jste přijeli s komornějším formátem. Proč ta změna?

Nastudovali jsme francouzskou komedii, protože nám tento žánr sedí. A myslím si, že jsme si vybrali velmi dobře i typové obsazení. Hra nám sedí od začátku

V hospůdce U Bruncvíka buďte opatrní

Letošní divadelní hospůdka má výjev vsutku historický a vztahuje se k dějinám nejen vysokým, ale k dějinám celého národa českého.

Před dávnými lety vládl v české zemi kníže Bruncvík, který si ve světě chtěl vysloužit lva do svého znaku. Před odchodem si vyměnil se svou ženou Neoménií prsten s tím, že pokud jí ho po sedmi letech nevrátí, nebude už žít. Bruncvík procestoval kus světa, za jedné bouře uviděl ostrov, z něhož vycházela žlutá záře a silná vůně. Zářící jantarová hora vábila návštěvníky, kdo ji však spatřil, zůstal k ní připoután. Celá Bruncvíkova družina na ostrově zahynula až na knížete a starého sluhu Baladán. Ten si všiml, že na ostrov každý den přilétá pták Noh. Baladán zabil koně, do jeho kůže Bruncvíka zašil a pták Noh jej pak odnesl do hnízda ptáčatům, která kníže pobil a z hnízda uprchl do lesa. Tam uviděl zápas líté saně a lva. A právě lvu Bruncvík pomohl – utínal sani z devíti hlav jednu po druhé a lev ji nakonec roztrhl v půli. Potom ulehl k nohám knížete.

Od té doby lev Bruncvíka následoval, společně osvobodili i

dceru krále Olibria Afriku ze spárů draka Baziliška. V boji byl však Bruncvík raněn a Afrika se do něj při ošetřování zamilovala. Bruncvík však nechťel novou manželku, neb hynul steskem po své Neoménií. Při toulkách po Olibriově hradu našel starý ostrý čarovný meč vyskakující z pochvy, jenž stínal hlavy na rozkaz. A tak se Bruncvík choval jako rytíř své doby – s čarovným mečem vybil celý hrad včetně zachráněné a zamilované Afriky, vzal si zlato, které našel, a vydal se se lvem domů. Po cestě čarovným mečem vybil ostrov se zakletými ďábly i vojsko Astriolů, než doputoval s věrnou šelmou po boku do českých zemí. Na svůj hrad přišel doprostřed svatby Neoménie, které v číši poslal prsten se vzkazem - ten, který před sedmi lety odešel, je tu. A odjel na jiný ze svých hradů. Tam ještě čarovným mečem setnul hlavy ženicha i jeho družiny a pak už čekal na svou milovanou. I zapanula radost veliká na hradě i v podhradí

i v celé zemi české. A na svou korouhev a erb nechal si Bruncvík vymalovat znamení bílého lva v červeném poli, jenž se stal symbolem českého státu. Po smrti Bruncvíkové lev skončil po několika dnech na jeho hrobě steskem. Zázračný meč byl zazděn do pilíře Karlova mostu, vedle něho je socha Bruncvíka s ležícím lvem.

Podle pověsti, až bude České zemi nejhůře, povstane svatý Václav s blanickými rytíři a kůň knížete na mostě vykopne Bruncvíkův meč. Svatý Václav ho uchopí, zatočí jím nad hlavou a useká hlavy všem nepřátelům české země.

A proč vám to celé vyprávím? No abyste věděli, že letos sedíte v hospodě U Bruncvíka, a proto se střežte všech činů, které by se mohly Bruncvíkovi nelíbit. Možná, že meč, který má v ruce na scéně loutkového divadla, není dřevěný, ale ten čarovný z pilíře Karlova mostu.

(jn)

Achich ouvej... Start přehlídkového týdne

Achich ouvej – rok je dlouhý,
nařikají někteří.
Nezlobte se, já vám ale
tuhle pravdu nevěřím.

Vždyť jsem – myslím – především

Sejkorák tu opouštěl,
celý smutný o pár dnů jen
přehlídku prodloužit chtěl.

Sotva kufr vybalil jsem
zas ho balím nahonem.
Vítání chci - Krakonoše
a máťový čí s citronem.

Je to prima, když už v pátek
putyka vře, kolotá
a je plná kamarádů,
divadla – a života.

Ahoj – pusu – já chci taky –
no – tak se zas vidíme.
Ani kousek času – tady
jen tak ztratit nesmíme.

Do hor bílých slunce praží,
cvrlikají ptáci -
budte na nás – jak vždy hodní –
naši Vysočáci!

Jiří Hlávka

Městský úřad i plocha před divadelní budovou poprvé letos přivítala soutěžní soubor. Prvního vítání se také účastnil host z krajského úřadu, statutární náměstkyně Hana Maierová.

Poprvé svůj připravený program prezentovala dvojice dětí z místní základní školy v oddací síni vysockého městského úřadu a k přípitku vyzval místostarosta Jaroslav Nechanický, ačkoliv kolem byly volby v plném proudu. Letos poprvé také zahrála dechovka před divadlem a doprovodila vystoupení mažorettek.

Dobříchovický soubor protrhl pomyslnou startovní pásku Krakonošova divadelního podzimu. Byl totiž prvním souborem, který Krakonoš z balkonu divadla přivítal v roce 2016. Dobříchovický soubor pojal svůj příjezd v duchu prvomájových průvodů a vyzbrojil se transparenty s hesly, jako: Za kvalitní kulturou do Vysokého a Dobříchovic, Ať žijí Dobříchovice či Vezeme vám Máťový nebo citron.

No uvidíme, zda tato velkolepá domácí příprava přesvědčí porotu, aby vydala hodnocení, které si Dobříchovická divadelní společnost, z. s., přeje nebo představuje.

Zároveň s divadelníky si proži-

la své první vysocké vítání na městském úřadě i před divadlem statutární náměstkyně hejtmana Libereckého kraje Hana Maierová, v jejíž gesci je i kultura. „Tradice českého ochotnického divadla je ve světě ojedinělá a způsob vítání souborů na vysocké přehlídce mě příjemně překvapil a potěšil,“ usmívala se Maierová, když přebírala z rukou místostarosty Nechanického suvenýr, jenž má připomínat návštěvu horského města. (jn)

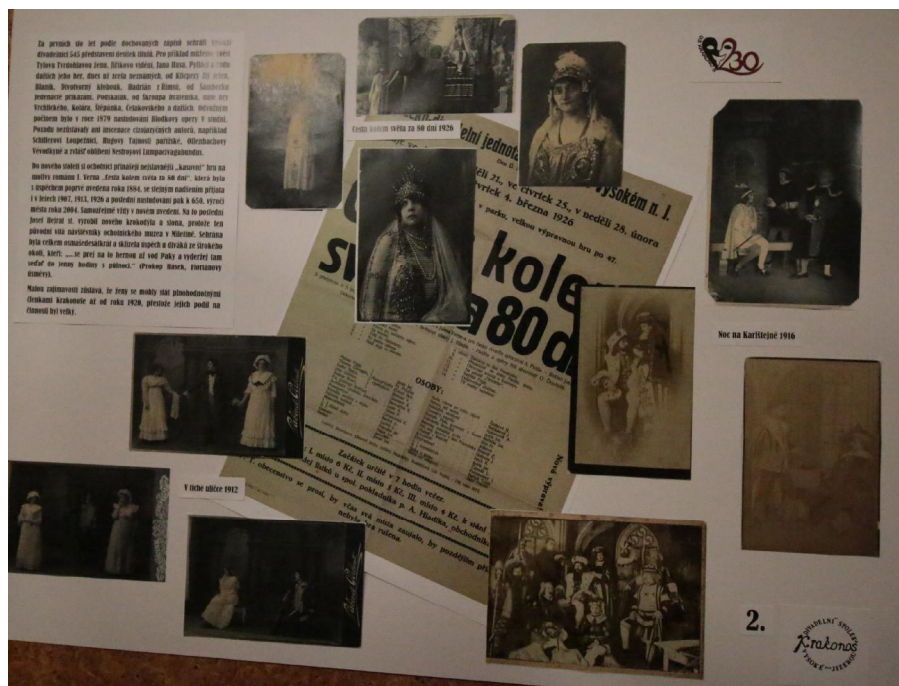

Vysoký místostarosta Jaroslav Nechanický předává dárek připomínající Krakonošův divadelní podzim statutární náměstkyni hejtmanka Libereckého kraje Haně Maierové.

230 let lidového divadla ve Vysokém

Vévodkyně a zvláště oblíbení Nestroyovi Lumpacivagabundus.

Do nového století si ochotníci přinášejí nejslavnější kasovní hru na motivy románu J. Verna Cesta kolem světa za 80 dní, která byla s úspěchem poprvé uvedena roku 1884, se stejným nadšením přijata i v letech 1907, 1913, 1926 a poslední nastudování bylo pak k 650. výročí města roku 2004. Samozřejmě vždy v novém uvedení. Na to poslední Josef Hejral st. vyrobil nového krokodýla a slona, protože ti původní vítají návštěvníky ochotnického muzea v Miletíně. Sehraña byla celkem osmašedesátkrát a sklízela úspěch u diváků ze širokého okolí, kteří: „...se prej na to hernou až vod Paky a vyderžej tam seřať do jenny hořiny s půlnoci,“ (Prokop Hásek, Floriánovy úsměvy).

Malou zajímavostí zůstává, že ženy se mohly stát plnohodnotnými členkami Krakonoše až od roku 1920, přestože jejich podíl na činnosti byl velký.

(sh)

Pokračování z Větrníku č. 1

Po sedm let pak vedl spolek nadšený a obětavý ochotník a všestranný činitel Karel Hásek (děd divadelního režiséra Karla Palouše). Psal se rok 1882, podle protokolu přesně 23. září, kdy byl pro činnost spolků nabídnut nový sál v prostorách radnice a tehdy „za konečného a nadšeného souhlasu všeho členstva“ došlo ke splynutí pěveckého spolku Krakonoš a divadelního spolku Přemysl v pěvecko - divadelní jednotu s názvem Krakonoš. „Za předsedu byl zvolen listkami téměř jednohlasně pan František Votoček starší.“ O čtyři roky později tak mohli společně oslavit sto let divadla ve Vysokém. Z té doby se dochovala unikátní písemnost Památník vysockého Krakonoše 1786 – 1886.

Za prvních sto let podle dochovaných zápisů sehráli vysočtí divadelníci 545 představení desítek titulů. Pro příklad můžeme uvést Tylovu Tvrdohlavou ženu, Jiříkovo vidění, Jana Husa, Pytláky a řadu dalších jeho her, dnes už zcela neznámých, od Klicpery Zlý jelen, Blaník, Divočtorný klobouk, Hadrián z Římsů, od Šamberka Jedenácté přikázání, Podskalák, od Škroupa Dráteník, dále hry Vrchlické-

ho, Kolára, Štěpánka, Čelakovského a dalších. Odvážným počinem bylo v roce 1879 nastudování Blodkovy opery V studni. Pozadu nezůstávaly ani inscenace cizojazyčných autorů, například Schillerovi Lupežníci, Hugovy Tajnosti pařížské, Offenbachovy

neděle 9. října 2016		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	hasičovna
13:30	loučení Němčice nad Hanou	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Klapý	před divadlem
16:00	Jaromír Nosek	velký sál
16:30		
17:00	beseda s osobností	
19:30	...dlouhá cesta	velký sál
20:00		
20:30	Klapý	
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	U Medvěda

Větrník, zpravodaj XLVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Gabriela Jakoubková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč